Чому страждають невинні?

Щодня в цьому світі хтось страждає… Немовлята народжуються з різноманітними відхиленнями та хворобами. Законослухняні люди гинуть під колесами автомобілів, якими керують водії напідпитку. Пацієнти заражаються СНІДом при переливанні крові. Бомби вибухають у містах, руйнуючи життя та інфраструктуру цивільного населення. Буревії, землетруси та пожежі знищують домівки й навіть цілі квартали. Звідки стільки страждань? І де знайти відповідь на болюче запитання: чому страждають невинні?

Багато людей, зазнаючи страждань, відвертаються від Бога. Засмучені й озлоблені вони запитують: «Де Бог? Невже Він не бачить того, що відбувається навколо нас? Невже Йому байдуже, що ми страждаємо?»

Простої відповіді на складні запитання не існує. Рана душевна, як і фізична, завдає реального болю. Але Біблія дає нам відповіді, в яких ми можемо знайти втіху для свого серця.

Спостерігаючи за тим, як страждають невинні люди, ми часто ставимо собі запитання: «Чому добрий Бог створив світ, у якому стільки зла та страждання?» І Біблія дає нам відповідь: Він не створював зло. У першому розділі першої книги Біблії сказано: *«І побачив Бог усе, що Він створив, і ось дуже добре воно!..»* (Буття 1:31). У створеному Богом світі не було ані катастроф, ані взагалі будь-якого зла. Не було ненависті та смерті. Все взаємодіяло у досконалій гармонії.

Тож як вийшло так, що прекрасний світ наповнився злом та стражданням? Читаючи книгу Буття далі, ми знаходимо відповідь і на це запитання. Людина була єдиним Божим творінням, яке мало право вибору. Бог наказав першому сімейному

подружжю, Адамові та Єві, не їсти плодів із дерева пізнання добра та зла, яке знаходилось в Еденському раю. Бог застеріг людей, попередивши про те, що їх спіткає кара, духовна смерть, якщо вони порушать Його заповідь. Але вони, на жаль, все ж таки зробили неправильний вибір — не послухалися Бога.

Трагічні наслідки гріха Адама та Єви переслідують людство і все творіння вже протягом багатьох століть. Планета Земля стала місцем катастроф і небезпек. Після гріхопадіння людина, а разом із нею і решта створінь, стали приречені на хвороби, виродження й смерть. Тепер кожна людина народжується в цей світ, маючи в собі гріховну природу, що схиляє її до спокуси. *«Тому як через одну людину гріх увійшов у світ, а з гріхом смерть, так і смерть увійшла у всіх людей, бо в ньому всі згрішили»* (Послання до римлян 5:12). За існування страждання і зла відповідальні

сатана та людина. Бог ніколи не створював зло. Бог святий і вимагає святості. Бог створив усе добре, а диявол і людина спотворили Його досконале творіння. Тож несправедливо звинувачувати Бога за гріхи та страждання, які наповнили наш світ унаслідок непослуху самої людини.

Бог не бажає, щоб люди страждали. Але якщо причина страждань у тому, що світ сповнений злом, то чому б Богові просто не стерти з лиця Землі все зло? Чи не стало б це проявом справжньої Божої любові до людства?

Ні, оскільки це не вирішило б проблему нашої гріховності. Бог хоче, щоб ми використали своє право вибору — здатність обирати між добром і злом, яку Він заклав у нас ще з самого початку під час творення. Якщо ж людина втратить свободу самостійно обирати між добром і злом, то стане просто духовним роботом.

Тому Бог і допускає існування зла у Всесвіті.

У багатьох виникає ще одне запитання: якщо страждання є неминучим наслідком гріха, то чи означає це, що кожен, хто страждає, насправді пожинає плоди своїх особистих гріхів? Ще перебуваючи на Землі, Ісус зустрів сліпонародженого чоловіка й Сам дав Своїм учням відповідь на це запитання: *«А учні Його запитали Його, кажучи: «Учителю, хто згрішив: він чи батьки його, що народився сліпим?» Ісус відповів: «Не згрішив ні він, ні батьки його, але це для того, щоб діла Божі виявились на ньому»»* (Євангелія від Івана 9:2-3). Багато з тих, хто страждає, ще більше погіршують свій духовний стан, невпинно намагаючись з'ясувати: «Що я не так зробив? У чому моя особиста провина?»

Дійсно, всі ми згрішили перед Богом і тому перебуваємо під Його

справедливим осудом, якщо не покаємось у своїх гріхах. Проте Ісус дав чітку й однозначну відповідь: дуже часто наші особисті страждання не є безпосереднім наслідком нашого гріха. Буває навіть таке, що ніхто особисто не винен у тому, що ми переживаємо. Страждання в цілому є наслідком падіння всього людства в прірву гріха та непокори.

Але суверенний Бог у Своїй доброті та всемогутності може навіть через фізичні страждання наповнювати наше життя духовними благословеннями. Біблійний цар і пророк Давид казав: *«Доки я не страждав, блукав, та тепер тримаюсь слова Твого»* (Псалом 118:67). У випадку ж зі сліпонародженим Ісус використав його сліпоту, аби через чудо зцілення навернути до віри в Бога як самого сліпого, так і свідків цієї події.

Втім іноді страждання усе ж таки буває безпосереднім наслідком чийогось гріха. Це часто завдає сильного болю,

який не обмежується одним тілом, але й лягає великим тягарем на душу. Однак Бог не залишає нас напризволяще. Він обіцяє дати страждальцям рясну благодать та втіху. З допомогою Христа потерпілі здатні навіть на те, що здається неможливим — простити тим, хто спричинив їхні страждання. (Дивіться розділ «Як розуміти прощення» у кінці цього трактату.)

Бог дав нам ясні відповіді на всі запитання щодо страждання і зла, з якими ми стикаємось. Але щоб отримати Його втіху і силу для прощення, ми маємо прийняти Ісуса Христа у своє серце. Христос закликає вас скоритися Його волі, аби ви особисто могли отримати прощення своїх гріхів. Після цього Він дасть вам силу піднятись над усіма колишніми гріхами і оточить вас Своєю втіхою навіть посеред страждань. *«Коли ж ми визнаємо гріхи наші, то Він, будучи вірним і праведним, простить нам гріхи*

наші і очистить нас від усякої неправди» (1 Послання Івана 1:9).

Отже, чому страждають невинні? Людина народжується у світі, ураженому гріхом та смертю. Суверенний Бог дав кожному право обирати між добром і злом, і Він шанує це право. Він дозволяє нам чинити, як ми хочемо, навіть коли ми обираємо неправильно і грішимо, накликаючи нові страждання на себе й на тих, хто нас оточує. Але, дякувати Богу, Його задум завжди полягав у тому, щоб знищити всіляке страждання і гріх. Через Свого Сина Ісуса Христа Бог пропонує нам прощення гріхів, благодать для того, щоб витерпіти страждання, і втіху посеред невгамовного болю. Ті, хто скориться Його божественній владі, отримають блаженне вічне майбутнє, коли *«…витре Бог усяку сльозу з очей їхніх, і не буде вже смерті. Ані смутку, ані плачу, ані болю вже не буде, бо попереднє минуло»* (Об'явлення 21:4).

Для тих, хто вірує в Ісуса Христа, *«…увечері буває плач, а вранці — радість»* (Псалом 29:6). Вони терпляче чекають ранку і світанку нового дня, сповненого славою небес і не заплямованого жодним гріхом чи стражданням. Це буде день, коли всі спасенні з радісним серцем зустрінуться віч-на-віч з Ісусом Христом. Чи будете і ви посеред них?

Як розуміти прощення?

«Не мстіть за себе, улюблені, але дайте місце гніву Божому. Бо написано: «Мені помста, Я відплачу», — говорить Господь»» (Послання до римлян 12:19).

«Бо гнів людини не творить правди Божої» (Послання Якова 1:20).

Простити — це добровільно відмовитися від права помсти нашим винуватцям тому, що ми передаємо це право Богу. Наше прощення не знімає провини за скоєний гріх із винуватця, який не розкаюється у своєму злочині, а іноді навіть хизується й вихваляється ним. Проте, прощаючи винуватця, ми звільняємося самі: від ненависті, злоби та

всілякої подібної отрути, що псує й руйнує наше життя зсередини. Лише один Бог знає, кого, коли і як необхідно покарати за їх злочини. Наш гнів і наша помста ніколи не зможуть дати справді доброго результату. Божа ж справедлива відплата ніколи не хибить, а Його помста — найстрашніша, бо *«страшно впасти в руки Бога живого!»* (Послання до євреїв 10:31).

Друкарня «Благодать»
Опубліковано з дозволу